

Seni Batırırım Gırım Osman

– İpciERDOĞAN · 10 Temmuz 2018

SENİ BATIRIRIM GIRIM OSMAN

Dalakçı köyünden olan Gırım Osman, kardeşi Tarran Ahmet'le (Ahmet'i anası Tarran adıyla namlı bir pehlivana benzettiğinden bu adla sevip okşardı) küçük yaşta babaları ölünce yetim kaldı. Onları dayıları büyüttü.

Pek öyle fazla tarlaları olmadığından çiftçilikle karınları doymadığı için iki kardeş askere gidene kadar el kapısında bazen gündelikçi amele, bazen de çiftçi durarak geçimlerini temin ettiler. Osman askere gidince sıhhiye bölüğüne ayrıldı, orada gördüğü talimden sonra da usta birliklerine dağıtımına gitti. İğne yapmayı, yaraya pansuman sarmayı ve buna benzer çeşitli tedavi yöntemlerini askerlere uygulaya uygulaya işini öğrenip teskeresini alıp köyüne döndü. Köyde ufak tefek basit yaralanmalara, hasta olanlara yardım amacıyla koştı veya onun askerde sıhhiye olduğunu bilenler ona gelip tedavi oldular.

Asker dönüşü tedarik ettiği kutusunda cam ve parlak madenden yapılmış şırınga ve ona geçirilen bir iğnesi vardı.

İğneyi zor bela temin ettiği gazocağında ısıtıp mikrobunu kırıyor, şırıngaya takıp cam tüpü küçük cam testeresiyle kesiyor, içindeki penisilin suyunu şırıngaya çekerek gelen hastalarına enjekte ediyordu.

Yanında taşıdığı iğne kutusundan dolayı köylüsü Dumanın İsmeyil, kutulu doktor diye ona takılmaktan geri kalmıyordu. Sıhhiyeliği Dalakçı'dan dışarı taşmış, çevre köylere başta Karacaören olmak üzere Boztepe, Araplı, Horla, Seyfe, Badılı, Gümüş Kümbet, Köpekli, İnaç gibi yerleşim yerlerine yayılmıştı. Hastalıklar genelde yöresel olduğu için tedavisi olumlu neticeler veriyor, bu yüzden namı da yayıldıkça yayılıyordu. Neredeyse doktordan çok doktor olarak tanınmaya başlamıştı.

Artık Osman'ın tek geliri ve sermayesi bu yoldan olmaya başlamış, kapısının önü atla, eşekle, at arabasıyla ulaşan hastalardan geçilmez olmuştu.

Osman arada bir Mucur'a, Kırşehir'e geliyor, uğradığı doktorlara şuram ağrıyor, buram ağrıyor diye muayene oluyor, adı geçen hastalıklara dair tedavi yöntemlerini öğreniyor, uğradığı eczanelerden hangi hastalığa hangi iğnenin, hapın iyi geldiği bilgisi uğraşı içine giriyordu. Zamanın doktorları Laz Doktor, Sami Bey, gerek Adem Bey ne de olsa vizite ile muayene ettikleri için gelen hastaların yerine göre paraları muayene olmaya yetmiyordu.

Hele Sami Bey'in hastayı muayene etmeden hasta kaçır diye kapıyı arkadan kilitlemesi, adını beğenmemesi, Arapça kökenli diye azarlaması gelenleri canından bezdirir olmuştu. Bu durumlardan

dolayı hasta sahipleri genelde Gırım Osman ve onun gibi köylerdeki sıhhiyelere yöneliyorlardı.

Çocuğu olmayan kadınlardan tut ki verem, sıtma, safra kesesi, mide, ciğerler, baş dönmesi, nezle, grip, soğuk algınlığı, bel ağrısı, tüm eklem ağrıları, dolama, çıban, etyaran, ince hastalık, yarımca, kara yamalık, yanı kara gibi bir sürü rahatsızlıklar onun bilgi alanına giriyordu. Sırta şişe çekmede üstüne yoktu. Tek el atmadığı kırık, çıkık işleriydi ki onu da Karacaören'de Memiğin Osman'a ya da Hacı Nuru'nun Halil'e havale ediyordu. Kiminin parası, kiminin duası ona yetiyor, işler tıklarında olduğu için geçim derdi olmuyordu. Bazı hastaları sen verem olmuşsun diye köyüne göndermiyor, gözetim altında tutuyor, o hastada uzak ya da yakın akrabalarının yanında günlerce aylarca kalıyor, ev sahibini canından bezdiriyor, somurtular başlıyordu. İhsan, Karacaören'de Hacı Hasan'ın yağız, delikanlı, yakışıklı ama pek esmer olduğu için Gara lakabı takılmış oğluydu. Gara lakabı da tanım da yetmiyordu. İllaki dedesine takılan Balak lakabı öne konmazsa Garalık fayda vermez, Balağın Gara denmezse onu kimse tanımazdı.

Gara; ağzı iyi laf yapan, şakadan, şakalaşmadan geri kalmayan, eşin-dostun yardımına koşan fakir bir ailenin çocuğu olduğu için geçimini bazen amelelikle, bazen çiftçi durmakla, bağ bellemekle, bazen kötü zayıf eşeğiyle dağda yün karşılığı çobanlara leblebi, üzüm, fıstık, sigara satmakla temin eden biri idi. Köyünde herkes onu sever, sayar, çelikçiler (çanlı hayvan ticareti yapanlar) çevre köylere alışverişe giderken Gara'yı da yanlarına alırlardı. Gara onlara yardımcı olur onlarda bunun karşılığında beş-on lira verirlerdi.

Gara, gittiği köylerde bazen ahraz rolü yapar, bazen mandıraları olan zengin birisi olarak kendisini tanıtır, bazen de nükteli konuşmalarına tatlı yanları karıştırarak dinleyenleri gülmekten kırıp geçirirdi. Gara, arada bir hastalanır diğer köylüleri gibi Dalakçı'ya Gırım Osman'a gidip tedavi oluyor, onun durumunu bilen Osman ağası da muayene için ücret almıyordu. Son zamanlarda bu gidiş gelişler hız kazandı. Gara, ilk önceleri hastalığını ciddiye almamış, gençliğinin verdiği cesaretle "aman canım nasıl olsa geçer atlatırım" diye doğru dürüst muayene olmamıştı. Aradan geçen yıllar içerisinde hastalık kanser illetine varıp dayanmış. Ankara'da muayeneye götürdükleri doktor gerçeği onun yüzüne söylememiş, ama ailesi durumdan haberdardır.

Rahatsızlaştıkça Gırım Osman'a gidiyordu. O da Gara'nın hastalığını öğrenmiş, ama yüzüne karşı dememekte, verdiği geçici ağrı kesicilerle Gara'yı başından savmaktadır. Gara yine bir gün Gırım'a muayene olmaya gitmiş, fakat artık Gırım Osman onunla ilgilenmemekte, bu duruma da Gara kızmakta, karşılıklı söz takışmaları olmaktadır. Gırım Osman artık yaşlanmış sabır melekeleri zayıflamış, yine de Gara'ya "kanser olduğunu, bu yüzden tedavinin fayda vermeyeceğini" diyememenin ezikliği ve siniri içerisinde. Gara ya " bana bir daha muayeneye gelip masraf etme, artık seni muayene etmem, evime uğrama" diye yarı tehditkar davranır. Duruma içerleyen Gara, ben fakirim de onun için beni muayene etmiyor bu düzü yanılığısına kapılarak "SENİ BATIRRIM GIRIM OSMAN" diye bağırıp oradan hışımla uzaklaşırken " elinden geleni ardına koma ulan düzü sen kim oluyon da beni batıracaksın" diyen Gırım Osman'ın sesini duymadı bile.

Gara, her zaman ki gibi elikilerle köylere gitmekte, her gittiği köyde de "Gırım Osman öldü" diye haber yaymaktadır. Őimdi ki gibi haberleŐme imkanları olmadığından iÇin bir oyun olduğunu bilmeyenler eŐek, at, at arabası gibi ne bulduysa binip Dalaki köyüne Gırım Osman'ın evine baŐsađlıđı için yollara dökülmektedir.

Gırım Osman'ı karŐılarında sağ salim görenler kadar Gırım Osman ve ailesi da ŐaŐkınlık içerisinde dirler. Misafirler çok uzak köylerden geldikleri için hem yorgunlar, hem a ve susuzlardır. Onlara yatacak yer ayarlamak, yedirip içirmek hayli külfete mal olmaktadır. Günlerce gelenlerin arkası kesilmediğinden onlara hizmet aileyi hem yormuŐ, hem maddi, hem manevi huzursuzluğa itmiŐtir.

Bir gün Gırım Osman ile hanımı bahçede otururlar iken hanımı fırsatını bulmuŐ ona olanlardan dert yanmaktadır.

- Osman Efendi nedir bu baŐımıza gelenler? Ne yemek yetiyor, ne ekmek, ne de misafirleri yatıracak yatak-yorgan. Bu yaygarayı kim çıkarır, baŐımızda esen bu tufan neyin nesidir? Gelenlere hizmet etmekten canımızdan bezdik.

BaŐını iki eli arasına almıŐ olan Gırım Osman düŐüne düŐüne kafayı bir sağa bir sola çevire çevire neredeyse kafayı yiyecektir. Birden sağ eliyle Őakađına yle bir Őamar atar ki değme gitsin... "Aman hanım, Karacaören li Balağın Gara'ya sen kim oluyorsun da beni batıracak sın diye boyumdan büyük laf etmiŐtim. Aman gidin getirin de Gara'yı muayene edeyim ki bu durumdan bir an önce kurtulalım oda bir daha böyle yapmasın"derken gözlerinin ferri açılmıŐtı.

GERÇEK YAŐANMIŐLIKLAR 01 10 2011 ERDOĐAN ÇALIŐKAN.

Öyküleri Őahısları kk düŐürmek, mirasçılarını rencide etmek için yazmıyorum.